

# Rock'n'roll!

## CRÒNICA: Concert de Le Petit Ramon i Els Surfing Sirles a la NAUB1 de Granollers

Poc públic en el concert d'aquest cap de setmana a la NAUB1 de Granollers. Foto: Joan Gener Barbany

Es pot entendre que en certs concerts, per molts factors, el públic sigui reduït. A la NAUB1, perquè comença, li toca patir-ho. Però costa d'explicar que de tot Granollers, i de la comarca que li fem de capital, el divendres 20 d'abril hi hagués tant poca gent per escoltar a Le Petit Ramon i Els Surfing Sirles. Les dues bandes coincideixen per allò que fan rock'n'roll, l'actitud incendiària dalt l'escenari i la qualitat de l'execució.

Ramon Faura, il·lustre veterà al marge, s'acompanya dels Nanus del Parc per presentar el cinquè treball del projecte Le Petit Ramon: *Brou* (Bankrobber, 2012). Amb el canvi de formació, el disc, i sobretot en directe, Le Petit Ramon ha virat cap el rock d'arrel nord-americana més cru, abraçant al folk psicodèlic arrauxat i deixant camp obert a la improvisació. Actitud punk, ironia visceral ("El conseller està molt gras, si no para de menjar no hi haurà qui el foti a la caixa") i viatges musicals com la introductòria *Where is the money?*, *Montjuïc allà al final* i *No sóc prou*. Brasa bona per l'incendi que venia amb els Sirles.

Bregats a l'escena punk i underground de Barcelona, Montseny i rodalies, els Surfing Sirles semblen sortits d'un garatge *okupat* després d'haver fet un *carajillo* i molts gin tònics (que és l'únic que els acosta a la resta). Van treure el cap a un major públic amb *LP* (Bankrobber, 2010) i després de col·laborar amb *El mal ja està fet* i *Mujeres*, no van deixar respirar a ningú amb *Romaní, Semen i Sang* (Bankrobber, 2011). L'inquiet Martí Sales explica històries increïblement creïbles i fa anar les cordes desenfrenades amb una actitud que busca el límit, mentre que el magnètic Guillem Caballero (teclats), l'incansable Uri Cabellero (guitarra elèctrica) i l'explosiu Xavi Gàrcia (bateria) donen forma a un directe digne de la màxima que defensa la banda: "El que ens mou és el desig de trencar totes les coses".

Al final, després de *Montseny*, *Watusi 65*, *Taxista* o *El Trineu* i una llarga improvisació, els músics de Le Petit Ramon van pujar a l'escenari per acabar de matar-ho tot. Una pena, aquesta comarca nostra, que no va gaudir d'una nit de rock'n'roll i que sí que omplia un teatre per veure uns nois de cara bonica.